

Hodnocení bakalářské práce Kamily Jelínkové Petrolejové lampy (pokus o komparaci filmu a literární předlohy).

S prominutím typická práce koronavirového údobí: namísto komparace konfrontace, namísto analýz náznaky či výčet, namísto časoprostoru prostor, namísto otazníků většinou prostá konstatování. Ale také seriózní a poctivá příprava, množství prostudovaných sekundárních zdrojů (žel s výjimkou jediného, klíčového: Corbineau Hoffmannové), informace kvalitně sestavené co do struktury i prezentace, vyjadřování hutné a úsporné, jazyk kultivovaný, komentáře výstižné, práce prakticky bez chyb a chybiček gramatických, stylistických atd., dosti zajímavé téma skvěle rozehráno – nicméně na čtyřicáté stránce ukončeno (předčasně?) ...

Na práci možno mnohé přijmout a hodnotit se souhlasem, uspokojením, ba až s obdivem, a zároveň lze litovat předčasného upuštění od oné „komparující nirvány“, jejímž prostřednictvím možno vstoupit do dvou (až soukromých) světů tvůrců obou porovnávaných artefaktů.

Práce je uvedena výstižným miniportrétem autora literární předlohy, ve zkratce, přitom precizně představeny jeho ostatní tvůrčí aktivity, následuje „analýza literárního textu“, témata a motivy pouze vyjmenovány, o jejich funkci v textu buď nic nebo málo, v části „časoprostorové“ pozornost věnována „rozmístění“ příběhu, Jilemnice, Vejrychovsko, Mříčná, nad nimiž by se ovšem mohl a měl vznášet též onen „prostor duchovní“, tedy čím místa dýchají a jakou atmosféru do textu vnášejí, jak onen prostor formuje postavy, jejich charaktery, rozvažování, činy. O pojetí „času“ v onom prostoru je zmínka až v pozdějších pasážích. Následující kapitolka o jazyce a struktuře textu je skvělá zejména její druhá „podčást“ (struktura textu), v té první jsou informace o jazyce předloženy žel pouze na několika řádcích, jakkoliv s velmi cennou, ač zdánlivě marginální, zmínkou o symbolickém počtu kapitol v textu (33 – 22 – 11), větší pozornost poté věnována obrazu postav (v Havlíčkově textu se jich pochopitelně vyskytuje více) a jejich rolím v příběhu, celý příběh je poté v další pasáži výstižně a téměř detailně představen.

V následující části práce, věnované analýze audiovizuálního „přepisu“ Havlíčkova románu, je – a opět výstižně – zmíněn režisér filmu (J. Herz),

nechybí letmý, byť dostačující pohled na jeho další filmovou tvorbu. Následuje postup již podobný tomu v části literární: téma, motivy, jazyk (žel mj. právě ten filmový postrádám), časoprostor, postavy... A právě zde by bylo možné očekávat více, totiž otázky, zamyšlení nebo úvahy, jež se mohou nabízet: proč právě tento režisér, jenž jako kluk poznal prostředí německých lágrů a jenž proslul coby tvůrce filmů spíše hororových či divácky náročných, si volí tento román? Proč vynechá válku i Jilemnici? Jak uvažuje o postavách románové předlohy, jak o Mance, Karle, Synáčkovi, rodičích? Jak možná nahlíží a jak vykresluje vnitřní svět postav těchto a jak těch „hlavních“, tj. Štěpky, Pavla, Jana? Co právě jeho filmové vidění příběhu dává (nebo bere)? Je znám sondami do nitra „svých“ postav, tak jak je tomu zde? A pomáhají porozumění příběhu herečtí představitelé?

Toto vše si dovoluji „požadovat“ právě z toho důvodu, že jakkoliv autorku neznám, zdá se mi být velmi dobře připravena a dobře „vyzbrojená“ teoreticky i sekundární literaturou a tedy i dle mého schopna tato spíše duchovní cvičení velmi dobře zvládnout, aspoň kvalita odevzdaného textu tomu nasvědčuje.

Práci doporučuji k obhajobě a rozpolcen navrhuji klasifikovat ji jako výbornou až velmi dobou.

V Plzni 29. 5. 2021

Jiří Staněk

Souhlasí s originálem

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury

J. Staněk